?*Różaniec to łańcuch bezpieczeństwa na stromej skale szczytów górskich. Nie wolno się zatrzymać na żadnej tajemnicy, trzeba iść dalej. Bo pełnia życia jest u szczytu?.*
Kardynał Stefan Wyszyński

Idąc za wezwaniem Matki Bożej i przykładem Ojca Świętego, wierni naszej parafii podjęli dzieło codziennej modlitwy różańca. W naszej wspólnocie istnieją 4 Koła Żywego Różańca. 3 Róże w Stegnie i 1 w Rybinie. Każda z nich skupia 20 osób. Różami kierują zelatorki. Członkowie Róż odmawiają codziennie jedną dziesiątkę różańca, czyli wszyscy razem odmawiają każdego dnia cały różaniec. Głównym zadaniem formacji jest modlitwa w intencjach wytyczonych przez Kościół oraz ustalonych przez członków danego koła. Jest to modlitwa przebłagalna, dziękczynna, modlitwa uwielbienia, ale przede wszystkim prośby w różnych intencjach. Należeć do Kół Różańcowych to tyle samo co być otwartym na potrzeby drugiego człowieka, czerpiąc siły z miłości do naszej Matki i odpowiadać na Jej miłość przykładem własnego życia pełnego miłości i poświęcenia dla drugich.

CEREMONIAŁ ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Ceremoniał Żywego Różańca powstał z troski o dobro duchowe Narodu polskiego i rozwój religijno-moralny obecnych i przyszłych pokoleń. Został zatwierdzony 7 września 1977 r. dekretem Prymasa Polski Kard. Stefana Wyszyńskiego.

Poniżej przedstawiamy fragment Ceremoniału.

1. **Życie według Ewangelii, która jest fundamentem i**

źródłem życia chrześcijańskiego. Jest modlitwą ewangeliczną, ponieważ zawiera Modlitwę Pańską i Pozdrowienie Anielskie oraz ewangeliczne Tajemnice naszego odkupienia. Z tego też powodu Różaniec nazywamy streszczeniem lub zbiorem najważniejszych prawd Ewangelii.

2. **Życie wiarą, nadzieją i miłością, należeć bowiem do Żywego Różańca znaczy ? wierzyć w istnienie Boga i wierzyć Bogu, który przemawia, ufać Bogu i w Jego dzieło zbawienia oraz kochać Boga, a w Bogu i dla Boga ludzi.**

3. **Oznacza jakby ELEKTROWNIE DUCHOWĄ, która zasila wiernych mocą Bożą i pobudza ich do czynu apostolskiego, czyli do praktycznej działalności apostolskiej jak praca wśród ubogich, chorych, rodzin wielodzietnych, rodzin alkoholików, zaniedbanych religijnie i moralnie, dbałość o dom Boży, o szaty liturgiczne, krzewienie cnót moralnych, zwłaszcza czynnej miłości bliźniego i sprawiedliwości społecznej, itd.**

4. **Żywy Różaniec jest jakby niezdobytą TWIERDZĄ OBRONNĄ, albowiem broni jednostkę, rodzinę i społeczeństwo przed śmiercią duchową, mianowicie przed ateizmem i laicyzmem, przed indyferentyzmem religijnym, przed zepsuciem obyczajów, zwłaszcza w życiu małżeńskim i rodzinnym, przed alkoholizmem, itp.**

5. **Żywy Różaniec składa się z Żywych Róż. Każda Róża posiada piętnaście osób (obecnie 20 osób), z których każda odmawia codziennie jeden dziesiątek różańca czyli jedną tajemnicę, połączoną z rozważaniem. W ten sposób**

odmawiany jest w Róży codziennie cały Różaniec ? piętnaście tajemnic (obecnie 20). Jest to jakby wieniec różany składany u stóp Królowej.

HISTORIA KÓŁEK RÓŻAŃCOWYCH

Założycielką Żywego Różańca była Paulina Jaricot (1799-1862). Paulina Jaricot jako nastolatka odsunęła się od Boga, przestała się modlić. Najważniejsze były dla niej sprawy doczesne, dobre towarzystwo, wykwintne stroje. Ciągle poszukiwała szczęścia, ale bez Boga. Choć w głębi duszy chciała mu służyć i do Niego należeć. Gdy nie znalazła przyjemności w sprawach tego świata, targana wieloma wątpliwościami i skrupułami chciała zapaść się w nicość, aby nie odczuwać bólu życia. Jej rozpacz przemieniła się jednak w nawrócenie. Paulina Jaricot swoje nawrócenie widziała jako wyraźną łaskę Bożą. Zaczęła gorliwiej się modlić. W autobiografii napisała: *?Modlitwa pokonuje wszystkie kłopoty, broni przed nieprzyjaciółmi, odnosi zawsze zwycięstwo. Im więcej się modlicie, tym bardziej kochacie Boga i opieracie się pokusom diabła.?*

Owocem zanurzenia w modlitwie było zorganizowanie Żywego Różańca. Chciała by Francja ożyła duchowo po fali rewolucji. Organizowała ludzi w małe grupy po 15 osób, które codziennie odmawiały jedną tajemnicę różańca.

Rozwój Żywego Różańca był niespodziewany. W chwili śmierci założycielki w samej Francji liczył on trzy miliony członków. Pierwszym dokumentem papieskim zatwierdzającym stowarzyszenie i nadającym odpusty, był list apostolski Grzegorza XVI ?Benedicentes? z 27.01.1832 r. Natomiast w 1877 r. Pius IX ustanowił zasady

organizacyjne Stowarzyszenia Żywego Różańca. Każdy z następnych papieży w oficjalnych dokumentach oraz nauczaniu wyjaśniał i podkreślał wagę tej modlitwy, zachęcając do jej rozwoju. Warto wspomnieć, że do czasu Leona XIII to jest do 1903 roku, 35 papieży wydało 135 listów apostolskich, zachęcających do odmawiania różańca.

ODPUST ZUPEŁNY

NA MOCY INDULTU STOLICY APOSTOLSKIEJ Z DNIA 25 X 1967 r. UDZIELA SIĘ CZŁONKOM ŻYWEGO RÓŻAŃCA ODPUSTU ZUPEŁNEGO, PO SPEŁNIENIU WYMAGANYCH DO TEGO WARUNKÓW W NASTEĘPUJĄCE DNI ROKU LITURGICZNYM:

1. **W dniu przyjęcia do Wspólnoty Żywego Różańca**
2. **W Uroczystość Bożego Narodzenia (25 XII)**
3. **W Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego**
4. **W Święto Ofiarowania Pańskiego (2 II)**
5. **W Uroczystość Zwiastowania (25 III)**
6. **W Uroczystość Wniebowzięcia NMP (15 VIII)**
7. **W wspomnienie Matki Bożej Różańcowej (7 X)**
8. **W Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Maryi (8 XII)**

Warunkami uzyskania tego odpustu jest: stan łaski uświęcającej, Komunia św., modlitwa według intencji Ojca Świętego i brak przywiązania do jakiegokolwiek grzechu.